

Βιογραφικό Χίτσκοκ

Άγγλος σκηνοθέτης. Γεννήθηκε στις 13 Αυγούστου 1999 στο Ιστ Εντ του Λονδίνου και πέθανε στις 29 Απριλίου 1980 στο Λος Άντζελες. Καταγόταν από Καθολικούς γονείς (αρκετά εκκεντρικό για την Αγγλία) Από μικρός πήγε εσωτερικός στο ιησουϊτικό σχολείο Saint Ignatius College of London. Ήθελε να γίνει μηχανικός οπότε σπούδασε μηχανική, ακουστική, ηλεκτρισμο και ναυπηγική στην ειδική σχολή School of Engineering and Navigation και παράλληλα παρακολουθούσε μαθήματα σχεδίου στην Σχολή Καλών Τεχνών του Λονδίνου. Το 1920 ο Χίτσκοκ έπιασε σε δουλειά σε κινηματογραφικό στούντιο του Λονδίνου. Η δουλειά του ήταν να σχεδιάζει τους τίτλους για όλες τις ταινίες του στούντιο. Μετά από δύο χρόνια του δόθηκε η ευκαιρία να κάτσει στην καρέκλα του σκηνοθέτη. Ο σκηνοθέτης της ταινίας Always Tell Your Wife αρρώστησε και ζητήθηκε από τον Χίτσκοκ να τον αντικαταστήσει για να ολοκληρωθεί η ταινία. Οι παραγωγοί εντυπωσιάστηκαν από το αποτέλεσμα και του αναθέσαν να γυρίσει την πρώτη του, ουσιαστικά, ταινία, που ήταν ο Αριθμός 13. Μετά από λίγο καιρό όμως το στούντιο έκλεισε. Ο Χίτσκοκ στη συνέχεια προσλήφθηκε στην Gainsborough Pictures ως σεναριογράφος και σχεδιαστής τίτλων. Το 1925 κατάφερε να σκηνοθετήσει το Pleasure Garden και αυτό σηματοδοτεί ουσιαστικά την αρχή της καριέρας του ως σκηνοθέτης. Μετά από μια επιτυχημένη δεκαετία του '30, με ταινίες όπως τα 39 σκαλοπάτια, Ο άνθρωπος που ήξερε πολλά, Σαμποτάζ, με το ξεκίνημα του Β' Παγκοσμίου πολέμου αποφάσισε να μετακομίσει μόνιμα στις ΗΠΑ. Όταν επισκέφθηκε το Χόλυγουντ το 1940, όλοι οι παραγωγοί των μεγάλων στούντιο του έκλεισαν την πόρτα γιατί πίστευαν ότι δε θα μπορούσε να κάνει καριέρα στο χώρο. Τελικά, ο μεγαλοπαραγωγός Ντέιβιντ Ο. Σέλζνικ του πρόσφερε ένα επταετές συμβόλαιο. Του ανέθεσε αρχικά μια ταινία για τον Τιτανικό, αλλά το σχέδιο τελικά απορρίφθηκε και του ανέθεσε τη Ρεβέκκα. Η ταινία κέρδισε το Όσκαρ καλύτερης ταινίας του 1940, αλλά φυσικά το Όσκαρ πήγε στον παραγωγό και όχι στον Χίτσκοκ. Για τα επόμενα 20 χρόνια, μέχρι το Ψυχώ, γύριζε τη μια ταινία πίσω από την άλλη. Το 1955 συμφώνησε να προλογίζει μια τηλεοπτική σειρά με τίτλο Ο Άλφρεντ Χίτσκοκ παρουσιάζει, που, σημειωτέον, διήρησε δέκα χρόνια Μετά την καλλιτεχνική και εμπορική επιτυχία του Ψυχώ άρχισε να σκηνοθετεί ταινίες όλο και πιο αραιά. Από το 1977 μέχρι και το θάνατό του, δούλεψε πάνω στη δημιουργία ενός φιλμ με τίτλο The Short Night. Προτάθηκε έξι φορές για Όσκαρ σκηνοθεσίας, το 1941 (Ρεβέκκα), το 1942 (Υποψίες), το 1945 (Η σωσίβια λέμβος) το 1946 (Νύχτα αγωνίας), το 1955 (Σιωπηλώς μάρτυς) και το 1961 (Ψυχώ), αλλά δε το κέρδισε ποτέ.

Μικρά παραλειπόμενα

Προτιμούσε πάντα τις ξανθές πρωταγωνίστριες. Οι πιο διάσημες ηθοποιού που σκηνοθέτησε ήταν η Τζόαν Φοντέιν, η Ίνγκριντ Μπέργκμαν, η Μάρλεν Ντίτριχ, η Γκρέις Κέλι, η Κιμ Νόβακ, η Τζάνετ Λι, η Εύα Μαρί Σεντ, η Βέρα Μάιλς και η Τίπι Χέντρεν. Στις περισσότερες ταινίες του πάντως έχουν συμμετάσχει και οι διασημότεροι άρρενες ηθοποιοί της εποχής: Τσαρλς Λότον, Λόρενς Ολίβιε, Κάρι Γκραντ, Τζέιμς Στιούαρτ, Κλωντ Ρέινς, Γκρέγκορι Πεκ, Χένρι Φόντα, Σον Κόνερι και Πολ Νιούμαν. Όταν ο Χίτσκοκ δεν πρόλαβε να αγοράσει τα δικαιώματα του βιβλίου Οι Διαβολογυναίκες, που μετέφερε στον κινηματογράφο ο Ανρί-Ζορζ Κλουζό το 1955, ζήτησε από τους συγγραφείς, τον Πιερ Μπουαλό και τον Τομά Ναρσεζεράκ, να του γράψουν ένα διήγημα αποκλειστικά για αυτόν. Το αποτέλεσμα ήταν το βιβλίο From Among the Dead, το οποίο γυρίστηκε με τον τίτλο Δεσμώτης του Ιλίγγου. Ο Χίτσκοκ συχνά δήλωνε ότι η αγαπημένη του ταινία ήταν το

Shadow of a Doubt και ότι ο Λουίς Μπουνιουέλ ήταν ο καλύτερος σκηνοθέτης όλων των εποχών. Επίσης, ο ίδιος θεωρούσε ότι η πρώτη του ταινία αληθινά ήταν ο Ένοικος. Ο διάσημος ζωγράφος Σαλβαδόρ Νταλί συμμετείχε στους σχεδιασμούς της σεκάνς του ονείρου που βλέπει ο Γκρέγκορι Πεκ στην ταινία Νύχτα αγωνίας. Η πρώτη έγχρωμη ταινία του ήταν Η Θηλειά το 1948, η οποία επίσης θεωρείται πειραματική και πρωτοποριακή επειδή είναι γυρισμένη εξ ολοκλήρου με μία κάμερα και χωρίς κανένα μοντάζ (μονοπλάνο).

Φιλμογραφία

- 1976 Οικογενειακή συνομοσία)
- 1972 Φρενίτις
- 1969 Τοπάζ
- 1966 Σχισμένο παραπέτασμα
- 1964 Μάρνι
- 1963 Τα πουλιά
- 1960 Ψυχώ
- 1959 Στη σκιά των τεσσάρων γιγάντων
- 1958 Δεσμώτης του ιλίγγου
- 1957 13 εγκλήματα ζητούν ένοχο
- 1956 Ο άνθρωπος που ήξερε πολλά
- 1956 Ποιος σκότωσε το Χάρι;
- 1955 Το κυνήγι του κλέφτη
- 1954 Σιωπηλός μάρτυρας
- 1954 Τηλεφωνήσατε ασφάλεια αμέσου δράσεως
- 1952 Η εξομολόγηση
- 1951 Ο άγνωστος του εξπρές
- 1950 Ο δολοφόνος έρχεται κάθε βράδυ
- 1949 Στον αστερισμό του αιγόκερω

- 1948 Η θηλειά
- 1947 Υπόθεση Παραντάν
- 1946 Υπόθεση Νοτόριους
- 1945 Νύχτα αγωνίας
- 1944 Bon Voyage
- 1944 Περιπέτεια στην Μαδαγασκάρη
- 1943 Η σωσίβια λέμβος)
- 1943 Το χέρι που σκοτώνει
- 1942 Σαμποτέρ
- 1941 Υποψίες
- 1941 Ο κύριος και η κυρία Σμιθ
- 1940 Πολεμικός ανταποκριτής
- 1940 Ρεβέκκα (περνώντας δίπλα από έναν τηλεφωνικό θάλαμο -123')
- 1939 Η Ταβέρνα της Τζαμάικα
- 1938 Η εξαφάνιση της κυρίας (στην πλατφόρμα του σιδηροδρομικού σταθμού Victoria -

90')

- 1937 Νέα και αθώα (ως φωτογράφος στο δικαστήριο -15')
- 1936 Ο Μυστικός πράκτορας
- 1936 Σαμποτάζ
- 1935 Τα 39 σκαλοπάτια (έξω από ένα θέατρο -7')
- 1934 Ο άνθρωπος που ήξερε πολλά
- 1933 Βιεννέζικα Βαλς
- 1932 Νούμερο Δεκαεπτά
- 1932 Πλούσιοι και παράξενοι
- 1931 Το παιχνίδι της σάρκας
- 1930 Mary – sir John Greift Ein (Γερμανική βερσίον του Φόνου)
- 1930 Φόνος (στον χώρο του εγκλήματος -60')
- 1930 Η Ήρα και το παγόνι
- 1930 Elstree Calling (Το πρώτο αγγλικό μιούζικαλ)
- 1929 Harmony Heaven
- 1929 Ο άνθρωπος από το νησί Μαν
- 1929 Εκβιασμός (στον υπόγειο -11')
- 1928 Η γυναίκα του αγρότη
- 1928 Σαμπάνια
- 1927 Κατήφορος
- 1927 Το Ρινγκ
- 1927 Εύκολη αρετή (διασχίζοντας ένα γήπεδο τένις - 15')
- 1927 Ο νοικάρης (σε γραφείο εφημερίδας - 3' και στον όχλο σε μια σύλληψη - 92')
- 1926 Ο αετός του βουνού
- 1925 Ο κήπος της ηδονής
- 1922 Αριθμός 13